

Kippenvel

MIJMERING

Elk jaar is er de bedevaart van Valkenswaard naar Handel. Veertig kilometer heen en evenzoveel terug. Ik loop tegenwoordig van harte mee. De bedevaart is opgedragen aan Maria, maar het precieze doel ervan is met de jaren vervaagd. De stoet met Marialiedjes zingende bedevaartgangers, de stevig spelende harmonie en de door fraai opgetuigde Belgische knollen getrokken huifkarren kende ik als kind al, hij trok zo ongeveer aan ons huis voorbij en fascineerde me mateloos. Het allermooiste moment is de aankomst in de Nicolaaskerk in Valkenswaard weet ik nu, waar door honderden mensen luidkeels en met hart en ziel eindeloos 'Kinderen van Maria' wordt gezongen.

In Eindhoven zingt Guus Meeuwis voor de zoveelste keer een vol PSV-stadion plat, in Brazilië moedigen tientallen duizenden al zingend hun favoriete voetbalclub aan. Is er verschil tussen Maria, Guus en Koning voetbal? Ik vraag het me af. Volgens mij voelt de voetballiefhebber in Zuid-Amerika hetzelfde als ik in de Nicolaaskerk en de gemiddelde Guus-fan in de Eindhovense voetbaltempel: we zijn voor even één. 'We are the champions', 'Brabant' en 'Kinderen van Maria' staan niet zover van elkaar. Al zingend ontstijgen we ons zelf en voelen we ons deel van een groter geheel.

Is religieuze verbondenheid meer waard dan muzikale of sportieve? Ik waag het te betwijfelen, Maria, Guus, voetbal, het is maar net uit welk nest je komt. Kippenvel maakt geen onderscheid.

Marjolijn Sengers, 22 juni 2014